

עת"א 28040/04/20 - שפיק סרחאן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

22 יוני 2020

עת"א 28040-04-20 סרחאן (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט יוסף בן-חמו

העותר שפיק סרחאן (אסיר)

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר לעניין חישוב תקופת המאסר שעליו לרצות.

העותר מציין כי ביום 19.12.2019 בת.פ. 66057-03-19 נגזר עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים שמניינו החל מיום 19.3.2019. (מועד מעצרו בגין העבירות נשוא הת.פ.).

העותר ביצע את העבירות שבגין נשפט בעת שהיה אסיר משוחרר על תנאי ברישיון.

בעקבות מעצרו של העותר בגין עבירות נשוא כתב האישום הנ"ל, התכנסה וועדת השחרורים והורתה על הפקעה חלקית של רישיונו כך שהוא הוחזר לכלא לרצות 10 חודשי מאסר.

העותר נעצר בגין העבירות נשוא כתב האישום הנ"ל ביום 19.3.2019, ההחלטה על הפקעה ניתנה ביום 1.8.2019, שלושה חודשים לאחר מעצרו (19.3.2019) - אך בטרם נגזר דינו (19.12.2019). בגזר הדין צוין שמניין תקופת המאסר תחל מיום מעצרו 19.3.2019.

העותר טוען כי משלא ביקשה המאשימה שעונש המאסר ירוצה במצטבר למאסר שאותו מרצה העותר עקב הפקעת רישיונו, ומאחר בגזר הדין נקבע כי מניין תקופת המאסר תחל מיום מעצרו - 19.3.2019, ומאחר והמדינה לא הגישה ערעור על גזר הדין, הרי שתקופת המאסר כתוצאה מההפקעה, צריכה להיות חופפת למאסר שבגזר הדין.

העותר טוען שבניגוד להחלטה המשתמעת מגזר הדין שמשמעותה ריצוי שני המאסרים בחופף, נמסר לו מהמשיבה כי שני עונשי המאסר ירוצו במצטבר.

המשיבה מבקשת לדחות את העתירה משום שההחלטה המנהלית מבוססת על הוראות החוק. ולא נפלה טעות בהודעה שמדובר בשתי תקופות מאסר מצטברות.

ביום 19.3.2019 נעצר העותר בגין עבירות של סחר בסמים וקשירת קשר לביצוע פשע. הוגש נגדו כתב אישום והוא נעצר עד תום ההליכים. בעת מעצרו היה העותר במעמד של אסיר משוחרר ברישיון.

ביום 1.8.2019 התכנסה וש"ר ולאחר דיון בעניינו הורתה על הפקעת שני שליש מתקופת המאסר, קרי 10 חודשי מאסר.

גזר הדין בתיק הפלילי ניתן ביום 19.12.2019 כאשר בגזר הדין מצוין שמניין התקופה יחל מיום מעצרו - 19.3.2019.

הוראות החוק הרלוונטיות לענייננו הן: סעיף 45 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 הקובע כי:

45(ב) "מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם בזה אחר זה, לא יישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר".

45(ג) "מי שנדון לשתי תקופות מאסר או יותר שאחת מהן חופפת בחלקה את האחרת, אין עליו, לאחר שנשא את תקופת המאסר האחת, אלא שארית תקופת המאסר האחרת שאיננה חופפת".

ואולם על הוראת החוק הכללית שבחוק העונשין גוברת הוראת החוק הספציפית שבסעיף 22א לחוק שחרור על תנאי ממאסר תשס"א - 2001 הקובע:

"על אף הוראות סעיף 45 לחוק העונשין, בוטל שחרורו על תנאי של אסיר לפי סעיפים 20-22 יישא אסיר את יתרת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול שחרורו לפני ובמצטבר לכל מאסר אחר שהוטל עליו, ואם עבר עבירה נוספת בתקופת התנאי, גם לפני ובמצטבר לכל מאסר שיוטל עליו בשל אותה עבירה; היה אסיר נושא מאסר בעת בוטל שחרורו, יופסק אותו מאסר לשם נשיאת תקופת המאסר שעליו לשאת בשל ביטול השחרור וישוב וימשך מתום אותה תקופה; לעניין זה, מאסר לרבות מאסר בשל אי תשלום קנס".

הוראת החוק הספציפית שבחוק שחרור על תנאי ממאסר, גוברת על הוראת החוק הכללית שבחוק העונשין והדבר אף מצוין מפורשות בסעיף 22 הנ"ל.

טענתו של העותר לפיה העובדה שרישיונו של העותר הופקע, בטרם מועד גזר הדין, לא הובאה לתשומת ליבו של בית המשפט שגזר את דינו של האסיר לתקופת מאסר בתיק הפלילי, צריכה להביא למסקנה שהמאסרים שעליו לרצות יהיו חופפים, טענה זו אין לה כל בסיס. גם העובדה שבית המשפט בגזר הדין קבע את התאריך שממנו תמנה תקופת

המאסר, איננה מסייעת לעותר שכן משהופקע רישיונו של האסיר, נפסק מניין תקופת המאסר בגין התיק הפלילי החדש עד לתום ריצוי המאסר בגין ההפקעה.

לפיכך עמדת המשיבה לפיה החישוב הנכון הוא חישוב מצטבר ולא חופף, לא חלקי ולא מלא, הינה הפרשנות הנכונה של החוק.

לפיכך העתירה נדחית.

ניתנה היום, ל' סיוון תש"פ, 22 יוני 2020, בהעדר הצדדים.